

Dit bulletin is bedoeld voor alle geïnteresseerden, sponsors en adoptieouders om op de hoogte te blijven van de voortgang van ons schoolproject in barrio Laureano Mairena, Managua te Nicaragua.

Nieuwe studenten voor eerste half jaar 2017

Ziandra Figaroa & Rik Hageman

Zij vertrekken 6 februari naar het project. Het is inmiddels al weer een hele tijd geleden dat er over de voortgang van het project is gecommuniceerd met iedereen.

Enkele belevenissen van Pien

Inmiddels zit mijn eerste week in Managua er op. Na van iedereen in Nijmegen en in Venlo afscheid te hebben genomen was het 10 augustus eindelijk zo ver. Na bijna een jaar van voorbereidingen vloog ik via Madrid en Miami naar Managua. De vlucht is ondanks mijn vlieg angst heel erg goed gegaan. Eenmaal in Managua aangekomen dacht ik even mijn backpack op te kunnen halen en dat duurde en dat duurde. Het bleek dus dat deze in Miami is blijven staan, jammer maar helaas!

Bart, onze contactman

Op het vliegveld van Managua ben ik opgehaald en

naar mijn appartement gebracht. Appartement ziet er super uit en is van alle gemakken voorzien.

De eerste dag ben ik meteen op pad gegaan, in de buurt hebben ze mij veel laten zien. Ook ben ik al op de school geweest waar ik les mag gaan geven! De school is zo veel anders dan in Nederland, de klassen hebben 50 leerlingen, iedereen loopt in schooluniform en er is geen licht in de klassen. Ik werd in alle klassen voorgesteld en overal kreeg ik applaus (???!!!). Donderdagavond is ook gelukkig mijn backpack aangekomen in het appartement waar ik tijdens mijn stage verblijf.

Vrijdag ben ik nog een dag kijken hoe er lesgegeven wordt en wat de regels binnen de school zijn. Ik ben vrijdag meteen mee op pad genomen door een leerkracht van de school. Zij heeft mij de boulevard van Managua laten zien. Ik heb meteen geprobeerd Spaans te spreken, omdat dit de manier is waarop je het het snelst leert en ik heb gemerkt dat je er met handen en voeten altijd uit kan komen!

Maandag ben ik meteen in het diepe gegooid. Er was een leerkracht ziek en mij werd gevraagd of ik de klas Engelse les kon gaan geven. Heel erg gespannen heb ik voor de klas gestaan, maar ik merkte dat de leerlingen je met alles willen helpen en ook gewend zijn aan Nederlandse studenten. De leerlingen weten dat er studenten vanuit Nederland naar Managua komen om Engelse les te geven en in het begin nog niet zo goed Spaans spreken. Ook alle leerkrachten zijn super lief en behulpzaam en staan altijd voor studenten klaar, ik ben echt met open armen ontvangen op Colegio Maaswaal.

Ik probeer ze veel mogelijk les te geven en alle lesstof op de leerlingen af te stemmen, zodat de leerlingen in december een groei gemaakt hebben met Engels!

De enige niet-Nicaraguaan

Op school gaat alles goed, de kinderen wennen aan mij en aan de manier van lesgeven. Mijn creativiteit wordt hier behoorlijk op de proef gesteld, omdat ik probeer alle lesstof op een speelse manier aan te bieden. Met minimaal 40 kinderen per klas en alleen een whiteboard, een pen en mijzelf is dat soms best lastig. De kinderen zijn altijd heel erg enthousiast en willen hier heel erg graag leren, heel fijn dus om mee te werken! Ik leer hier op school ook heel erg veel Spaans, wil trouwens niet zeggen dat ik niet nog heel vaak met mijn mond vol tanden sta... Ik ben in mijn wijk de enige niet-Nicaraguaan en toerisme is hier in Managua niet tot heel weinig, dus ik moet Spaans spreken omdat de mensen geen Engels kunnen. Ik kan vertellen dat dit tot bijzondere en grappige momenten leidt;).

Inmiddels heb ik ook al veel ondernomen. Ik heb veel door Managua rondgereisd, maar omdat hier in 1972 een heel erg zware aardbeving is geweest heeft deze stad geen centrum meer. Er zijn wat winkelcentra en de boulevard waar ik naar toe kan. Als ik iets wil weten vraag ik het aan iemand op straat hier en echt iedereen wil me helpen! De mensen hier zijn zo lief, super geïnteresseerd en behulpzaam, ik heb zelfs al een aantal keer meegemaakt dat mensen omlopen of hun eigen halte van de bus voorbij gaan om mij de weg te wijzen!! Ik word overal aangesproken waar ik vandaan kom en mensen vragen me allemaal hoe Nederland eruit ziet. Ze kijken hier best wel tegen Europeanen op. ik heb zelfs een keer gehad, dat ik bij een optreden was en dat er verteld werd dat er een special guest was. ik was erg benieuwd wie dat was, maar uiteindelijk bleek dus dat ikzelf de special guest was...!!!

De vulkaan Santiago, bij Masaya

Ook ben ik samen met Bart naar een actieve vulkaan geweest in Masaya. Als je hier op de vulkaan staat, kun je echt het lava 50 meter beneden zijn golven en klotsen!

Inmiddels zit mijn stage erop. Het voelt alsof ik hier twee weken geleden aangekomen ben, maar ik zit hier gewoon al vier maanden! Het is dat ik zelf op foto's vanaf augustus sta anders had ik het niet eens geloofd.

Afgelopen tijd heb ik veel bezoek gehad, van Jan-Hein, de voorzitter van de organisatie Salto Adelante en van mijn ouders, super leuk! helaas heb ik ook minder leuk bezoek gehad van orkaan Otto en van een persoon die me achtervolgd heeft.

Orkanen aan de lopende band

Door de orkaan hebben alle scholen in heel Nicaragua twee dagen vrij gekregen. Dit waren net de twee laatste dagen van het schooljaar. Hierdoor heb ik niet echt afscheid kunnen nemen op school, heel jammer maar wel beter. Je gaat je toch zo hechten aan iedereen dat afscheid nemen voor mij heel moeilijk zou zijn.

Het lesgeven was hier elke dag opnieuw een hele uitdaging omdat het zo anders is dan in Nederland. Elke les opnieuw heb ik geprobeerd door middel van spelvormen de leerlingen iets bij te brengen. Uiteindelijk hoop ik dat de kinderen veel geleerd hebben en dat ze genoten hebben de Engelse lessen. Goed om te weten is dat er in februari weer twee nieuwe studenten komen, die er ongetwijfeld ook alles aan gaan doen om de leerlingen veel te leren.

Ik kijk in ieder geval terug op een heel erg mooie en leerzame tijd die heel veel indruk op me gemaakt heeft.

Vanaf nu ga ik nog een paar weken reizen en daarna zit het er echt helemaal op.

Pien Traa.

Het stichtingsbestuur

Jan Hein Hoftijzer
Wilbert van Rijen
Martin Jansen